

DET DANSKE FILMINSTITUTS BIBLIOTEK

FILMENS DATTER

PROGRAMMER
CREDITS MM.

Filmens Datter

Skuespil i
4 Akter = 60 Afdelinger.

Optaget af
Nordisk Films Compagni
efter
Carl Muusmanns Roman.

Iscenesat af Hjalmar Davidsen.

ALS »FOTORAMA«
ejer Filmen, saavel som dens Plakat- og Programtekst
o. s. lign. Materiale, med absolutt Eneret.
Ved Misbrug vil der blive nedlagt Forbud og Erstatnings-
krav gjort gældende mod Vedkommende

»Filmens Datter«.

PERSONERNE:

Rose Orlandi, 12 Aar *Hanni Reinwald.*

Mr. Watson, Artistagent, hendes Plejefader

Hr. Peter Nielsen.

Mrs. Scott, en velhavende Enkefrue

Fru Augusta Blad.

Murer Svendsen *Hr. Franz Skondrup.*

Md. Svendsen *Fru Amanda Lund.*

Knud, deres Søn, Roses Legekammerat *Otto Reinwald.*

Carl Muusmann har ikke forregnet sig, da han skrev »Filmens Datter«. Vor Tid er netop helliget Kampen for Børnenes Ret til og Krav paa Kærlighed og Forstaaelse hos Opdrageren, og intet Emne er mere sikker paa at finde Vej til Tilskuerens Hjerter end det, der som »Filmens Datter« er et kraftigt Ord i denne Sag!

AFDELINGERNE:

1. Lille Rose.
2. I Plejefaderens Hjem.
3. Nabohusets gode Beboere.
4. I Filmsselskabet »Zootropen«.
5. Watson slutter Kontrak paa Roses Vegne.
6. Et strengt Gagekrav.
7. »Saa gaar jeg med hende til »Biotropen!«
8. Kontrakten i Orden.
9. To gode Venner.
10. Et tarveligt Maaltid.
11. Watson gaar ud paa Sold.
12. Rose og Knud.
13. I gemytligt Selskab.
14. Watson kommer fuld hjem.
15. »Der kommer min Plageaand!«
16. Udenfor Naboens Have.
17. »Jeg tror, at Rose har det rigtig ondt!«
18. Bange Anelser.

19. Whiskyflasken tømmes.
20. »Naa, saa du har spadret!«
21. Murer Svendsen gaar til Politiet.
22. Watson anholdes.
23. Paa »Filmen«.
24. Førsteskuespillerens haarde Betingelser.
25. Selskabets Kapital er opbrugt.
26. Watson er idømt 3 Maaneders Fængsel.
27. En Arbejdsnedlæggelse paa »Filmen«.
28. Direktørens Selvmord.
29. Rose uden Engagement.
30. Fru Scott i Biografteater.
31. Lille Roses Træk minder om hendes afdøde Datter.
32. Roses Adresse skaffes tilveje.
33. Fru Scott afhenter Rose.
34. Watson i Fængsel.
35. En dejlig Tid for Rose.
36. Overfaldet i Cellen.
37. Watsons Flugt.
38. Rose vil køre hjem til Knud.
39. Politiet paa Jagt efter Flygtningen.
40. Undsluppet.

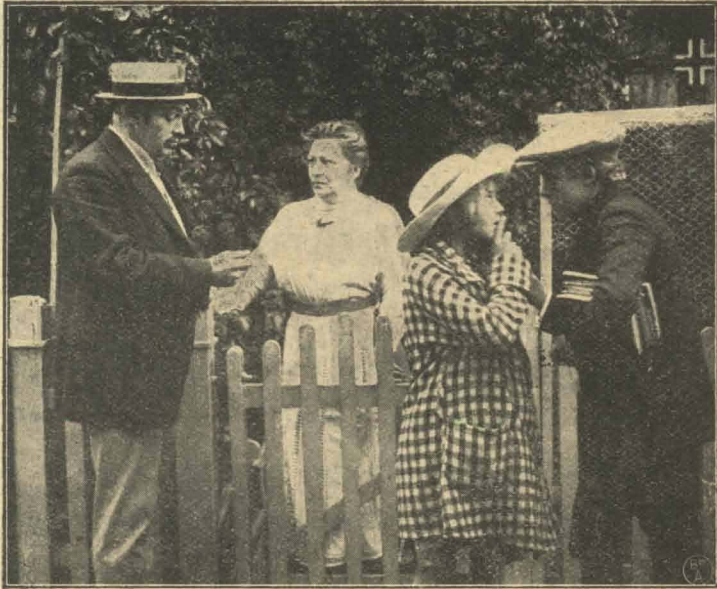
41. Rose indhentes af Fru Scotts Tjener.
42. »Vi skal hente Knud til dig i Morgen.«
43. Watson søger Tilflugt hos sin gamle Ven Carlsen.
44. »Du kan blive Kontrollør ved mit Biografteater.«
45. En glimrende Forklædning.
46. Ogsaa Knud længes efter Rose.
47. Paa Vej i Nattens Mulm og Mørke.
48. Den næste Morgen.
49. Et lykkeligt Gensyn!
50. Knud faar Lov til at blive 8 Dage hos Rose.
51. En Køretur.
52. Blandt de omreisende Gøglere.
53. »Det er Watson!«
54. Paa Stationen.
55. Fældet paa Børnenes Udsagn.
56. Watson undslipper.
57. I Fru Scotts Park.
58. Watsons Hævn.
59. Fanget i Lassoen.
60. Uskadeliggjort for evigt.

Da den lille Rose Orlandis Bedstefader døde, stod hun ganske alene i Verden — uden Slægt og Venner —, indtil en af Bedstefaderens gamle Kolleger, den tidligere Klovn Mr. Watson, tog sig af hende. Denne smarte Mand, der forlængst havde opgivet Artistlivet og nu hovedsagelig levede af »Filmen«, saa straks, at der var Forretning at lave med den lille Rose, der var et kønt og opvakt Barn. Han fik hende engageret ved det store Filmselskab »Zootropen«, hvor hun hurtig gjorde sig bemærket i forskellige Roller, men da Watson mærkede, at Selskabet gjorde store Forretninger med de Films, hvori Rose spillede Hovedrollen, skruede han Gagen op til det dobbelte under Trusel om at ville lade Rose engagere til Firmaets Konkurrent »Biotropen«.

Overfor Kollegerne paa »Filmen« optraadte Mr. Watson som den omsorgsfulde Plejefader, hvis eneste Interesse var lille Roses Velfærd, men i Hjemmet fik Piben en anden Lyd. Mr. Watson var ofte borte hele Dagen, og naar han kom

»Der kommer min Plageand!«

hjem, efter at have soldet Roses Gage op sammen med sine tidligere Kolleger, var han meget ofte beruset, og han lod da sit onde Lune gaa ud over Rose. Prygl og ingen Mad hørte til Dagens Orden.

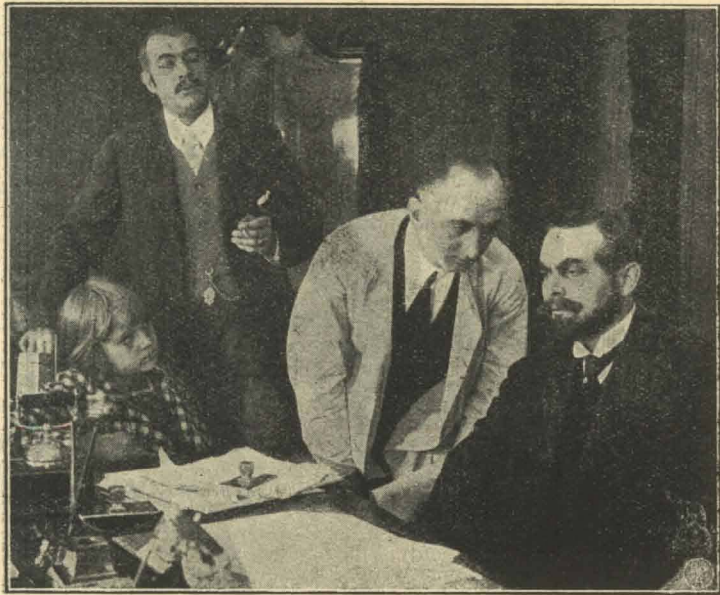
Roses eneste Trøst i al denne Elendighed var Naboens Søn, en rask, lille Dreng, som taalmodig hørte paa Roses Lidelseshistorie, indtil han en skønne Dag aabnede sit Hjerte for Forældrene og fortalte dem Sandheden om Mr. Watson og hans Plejebarn. Og da Knuds Fader, den brave Murer Svendsen samme Aften fik Bevis for, at Watson virkelig mis-

»Saa Du har stadret.«

handlede Barnet, lod han Politiet hente, og Mr. Watson blev arresteret, medens Murer Svendsen og hans Kone erklærede sig villig til at tage sig af Rose, i hvert Fald foreløbig.

Nu kom der en herlig Tid for de to Børn. Knud fulgte hver Dag Rose ud til Optagelsesteatret og hentede hende efter endt Arbejde, og saa turede de sammen i Skov og Eng, glemmende Fortidens mørke Skygge. Men en Dag maatte »Zootropen« standse sine Betalinger. Der var ikke flere Penge i Kassen, Direktøren begik Selvmord af Fortvivelse herover, og Skuspillerne stod paa Gaden uden Engagement og uden

Kontrakten ordnes.

Penge. Lille Roses sammensparede Kapital gik hurtigt med, og Murer Svendsen, der kun havde Dagen og Vejen, begyndte at blive betænkelig ved at beholde Rose.

Da skete det en Dag, at en meget rig Enkefru Scott kom ind i et Biografteater og saa en Film, hvori Rose spillede Hovedrollen, og Fru Scott, der fornylig havde mistet en lille Pige, som ganske mindede om Rose, blev saa betaget, at hun straks opsøgte Rose og tilbød at adoptere hende. Skønt baade Murer Svendsen og hans Kone nødigt vilde af med Barnet, turde de dog ikke staa hendes Lykke i Vejen, og det blev

Et Optrin i Optagelsesteatret.

saa besluttet, at Fru Scott skulde adoptere Rose. Adskillelsen var en stor Sorg for de to Børn, men Fru Scotts Løfte om, at Knud af og til maatte faa Lov til at besøge dem, holdt Modet oppe i dem begge, og Rose holdt da sit Indtog i det nye Hjem.

Det kan nok være, at Rose blev ordentlig forkælet. Hun fik det som Blommen i et Æg, men skønt hun tilsyneladende befandt sig vel hos Fru Scott, var der dog et, hun savnede: Knud! Og en Dag, da hun netop havde faaet forærende et yndigt lille Køretøj, satte hun Kursen mod Byen for at op-

Et sikkert Tillflugtssted.

søge sin Barndomskammerat. Flugten blev imidlertid opdaget, og nu maatte Rose gaa til Bekendelse. Fru Scott blev saa rørt, at hun tog med hende ind til Murer Svendsen og inviterede Knud til at komme og besøge Rose en 8 Dages Tid.

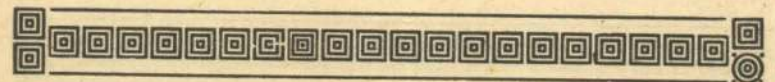
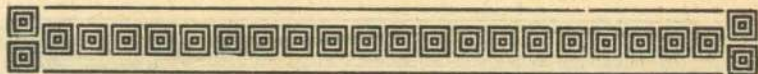
Mr. Watson, der for sin Mishandling af Rose var bleven idømt 3 Maaneders simpelt Fængsel, længtes saa stærkt efter sin Frihed, at han en skønne Dag overfaldt Fængselsbetjenten og brød ud af Fængslet. Efter at være sluppen heldigt fra Forfølgerne, søgte han Tillflugt hos en tidligere Ven og Kollega, Markedsgøgleren Carlsen, og denne gav ham en fore-

»Det er jo ham!«

løbig Ansættelse som Kontrollør ved et Biografteater paa Markedspladsen. I denne Forklædning var der ingen der kendte den undvegne Tugthusfange. Men en Dag, da Knud og Rose var kørt hen paa Markedspladsen og standsede foran Biografteatret, genkendte de straks Mr. Watson og gjorde Anskrig. Han blev anholdt, men under Forhøret saa han sit Snit til at rive sig løs og flygtede paany.

Hans eneste Tanke var nu Hævn, Hævn over Rose og Knud, der havde røbet ham, og i den Anledning tog han ud til Fru Scotts Landsted og skjulte sig i Parken, hvor han lag-

de sig paa Lur ved Børnenes Legeplads, og bedst som Rose kom spadserende, styrtede Mr. Watson frem imod hende med dragen Kniv, men Knud saa straks Faren, og inden det var for sent greb han som den raske Spejder han var — sin Lasso og slyngede den af al Kraft ned over Mr. Watson, og saa sikkert var hans Kast, at Watson snublede og gik paa Hovedet i Aaen, som løb gennem Parken, medens Knud tog sig af den halvt bevidstløse Rose.

Da Fru Scot kom til, fandt hun de to Børn tæt omslyn- gede, lykkelige over at være undgaaet den Fare, der truede dem, og noget senere fandt man Mr. Watsons Lig ved Aabred- den. Han havde sonet sin Synd med Livet.

The Little Film Actress

NORDISK DRAMA IN FOUR PARTS.

ROSIE ORLANDI is the foster-daughter of Watson, a theatrical agent, whose one and only object in life is to make money, and to make it quickly. He is a brutal man, and ill-treats Rosie abominably. To her boy friend and next door neighbour, Jack Pearson, Rosie says one day: "You don't know how he ill-treats me; he thrashes me every night."

Shortly after this episode Watson obtains an engagement for Rosie in a film producing company, where her natural ability soon wins for her the estimation of the producer and principals. On her wages he proceeds to have a good time, locking her in her room while he goes out drinking.

One night Watson returns home intoxicated, and as he passes the garden of the house next door, hears Jack Pearson telling his parents of the way in which Watson treats Rosie. Going indoors, he goes into her room and thrashes her again, accusing her of telling tales. This is the last straw, and Rosie goes to the kindly neighbours for refuge, and on their information Watson is arrested and sentenced to three months' imprisonment for cruelty.

Some time later Mrs. Scott, a wealthy widow, is passing a

cinema when her attention is arrested by a photo of Rosie which is being shown in a case outside. Being struck by the likeness of the little actress to her own dead daughter, she inquires where Rosie may be found, and going to her, offers her a home in her house, where she promises to regard and treat her as her own child. This offer is gratefully accepted and Rosie is soon installed in her new home.

Watson has not been long in prison when he manages to effect a daring escape, taking refuge with a showman friend who provides him with a disguise and gives him a job at the door of his booth, at the country fair where he is located for the time being. One day Jack goes to stay with Rosie in her new home, and in Mrs. Scott's governess car they go out for a drive together. While they are out they determine to visit

the fair, and arrived there, almost the first person they see after their trip on the roundabouts is Watson, who is at the entrance to the booth they are about to enter.

Turning to the crowd, Rosie declares Watson to be an escaped convict, and there is a mad chase in which Watson succeeds in escaping into the adjacent forest. The children drive home again and tell their story to Mrs. Scott. Then they go out into the grounds to play.

Now it happens that Watson has also sought shelter in the grounds of Mrs. Scott's house, and seeing the children playing together, he determines to remove Rosie from his path once and for all. Choosing his moment with care he seizes her from behind, and would undoubtedly murder her were it not for

Jack. Jack has a rope with which he has been lassoing Rosie for fun, but grasping the situation, he determines to use his skill in earnest.

Aiming carefully, he throws the rope, which settles over Watson's shoulders. The pair are separated by a branch of the ornamental lake, and as Jack pulls on the rope, Watson, struggling furiously, is dragged into the lake, and Rosie is saved. Then the alarm is given and Watson is dragged out of the water ; but he is already dead, and Rosie's troubles are ended for ever.

Code : Actress. Posters : 6 and 12-sheets.

THE NORDISK FILM HIRE SERVICE,
(*Nordisk Films Co., Ltd.,*)

166-170 WARDOUR STREET, LONDON, W.

'Grams—Norfilcom, Ox London.

'Phone—Gerrard 6172.

F i l m e n s D a t t e r .

Personerne:

Rose Orlandi, 12 Aar.....Hanni Reinwald.
Mr. Watson, Artistagent,
hendes Plejefader.....Herr Peter Nielsen.
Mrs. Scott, en velhavende Enkefrue..Fru Augusta Blad.
Murer Svendsen.....Herr Franz Skondrup.
Md. Svendsen.....Fru Amanda Lund.
Knud, deres Søn, Roses Lege-
kammerat..... Otto Reinwald.

Da den lille Rose Orlandis Bedstefader døde, stod hun ganske alene i Verden - uden Slægt og Venner-, indtil en af Bedstefaderens gamle Kolleger, den tidligere Klovn Mr. Watson, tog sig af hende. Denne smarte Mand, der forlængst havde opgivet Artistlivet og nu hovedsagelig levede af "Filmen", saa straks, at der var Forretning at lave med den lille Rose, der var et kønt og opvakt Barn. Han fik hende engageret ved det store Filmsselskab "Zootropen", hvor hun hurtig gjorde sig bemærket i forskellige Roller, men da Watson mærkede, at Selskabet gjorde store Forretninger med de Film, hvori Rose spillede Hovedrollen, skruede han Gagen op til det dobbelte under Trusel om at ville lade Rose engagere til Firmaets Konkurrent "Biotropen".

Overfor Kollegerne paa "Filmen" optraadte Mr. Watson som den omsorgsfulde Plejefader, hvis eneste Interesse var lille Roses Velfærd, men i Hjemmet fik Piben en anden Lyd. Mr. Watson var ofte borte hele Dagen, og naar han kom hjem, efter at have soldet Roses Gage op sammen med sine tidligere Kolleger, var han meget ofte beruset, og han lod da sit onde Lune gaa ud over Rose. Prygl og ingen Mad hørte til Dagens Orden.

Roses eneste Trøst i al denne Elendighed var Naboens Søn, en rask lille Dregg, som baalmodig hørte paa Roses Lidelseshistorie, indtil han en skønne Dag aabnede sit Hjerte for Forældrene og fortalte dem Sandheden om Mr. Watson og hans Plejebarn.

(Filmens Datter).

Og da Knuds Fader, den brave Murer Svendsen samme Aften fik Bevis for, at Watson virkelig mishandlede Barnet, lod han Politiet hente, og Mr. Watson blev arresteret, medens Murer Svendsen og hans Kone erklærede sig villig til at tage sig af Rose, i hvert Fald foreløbig.

Nu kom der en herlig Tid for de to Børn. Knud fulgte hver Dag Rose ud til Optagelsesteatret og hentede hende efter endt Arbejde, og saa turede de sammen i Skov og Eng og glemte Fortidens mørke Skygge. Men en Dag maatte "Zookropen" standse sine Betalinger. Der var ikke flere Penge i Kassen, Direktøren begik Selvmord af Fortvivelse herover, og Skuespillerne stod paa Gaden uden Engagement og uden Penge. Lille Roses sammensparede Kapital gik hurtigt med, og Murer Svendsen, der kun havde Dagen og Vejen, begyndte at blive betænkelig ved at beholde Rose.

Da skete det en Dag, at en meget rig Enkefru Scott kom ind i et Biografteater og saa en Film, hvori Rose spillede Hovedrollen, og Fru Scott, der fornylig havde mistet en lille Pige, som ganske mindede om Rose, blev saa betaget, at hun straks opsøgte Rose og tilbød at adoptere hende. Skønt baade Murer Svendsen og hans Kone nødigt vilde af med Barnet, turde de dog ikke staa hendes Lykke i Vejen, og det blev saa besluttet, at Fru Scott skulde adoptere Rose. Adskillelsen var en stor Sorg for de to Børn, men Fru Scotts Løfte om, at Knud af og til maatte faa Lov til at besøge dem, holdt Modet oppe i dem begge, og Rose holdt da sit Indtog i sit nye Hjem.

Det kan nok være, at Rose blev ordentlig forkælet. Hun fik det som Blommen i et Eg, men skønt hun tilsyneladende befandt sig vel hos Fru Scott, var der dog et, hun savnede: Knud!

(Filmens Datter)

Og en Dag, da hun netop havde faaet forærende et yndigt lille Kæretøj, satte hun Kursen mod Byen for at opsøge sin Barndoms-kammerat. Flugten blev inidlertid opdaget, og nu maatte Rose gaa til Bekendelse. Fru Scott blev saa rørt, at hun tog med hende ind til Murer Svendsen og inviterede Knud til at komme og besøge Rose en 8 Dages Tid.

Mr. Watson, der for sin Mishandling af Rose var bleven idømt 3 Maaneders simpelt Fængsel, længtes saa stærkt efter sin Frihed, at han en skønne Dag overfaldt Fængselsbetjenten og brød ud af Fængslet. Efter at være sluppen heldigt fra Forfølgjerne, søgte han Tilflugt hos en tidligere Ven og Kollega, Markedsgøgleren Carlsen, og denne gav ham en foreløbig Ansættelse som Kontroller ved sit Biografteater paa Markedspladsen. I denne Forklødning var der ingen, der kendte den undvegne Tugthusfange. Men en Dag, da Knud og Rose var kørt hen paa Markedspladsen og standsede foran Biografteatret, genkendte de straks Mr. Watson og gjorde Anskrig. Han blev anholdt, men under Forhøret saa han sit Snit til at rive sig løs og flygtede psany.

Hans eneste Tanke var nu Hævn, Hævn over Rose og Knud, der havde røbet ham, og i den Anledning tog han ud til Fru Scotts Landsted og skjulte sig i Parken, hvor han lagde sig paa Lur ved Børnenes Legeplads, og bedst som Rose kom spadserende styrtede Mr. Watson frem imod hende med dragen Kniv, men Knud saa straks Faren, og inden det var for sent, greb han -, som den raske Spejder han var - sin Lasso og slyngede den af al Kraft ned over Mr. Watson, og saa sikkert var hans Kast, at Watson snublede og gik paa Hovedet i Aaen, som løb gennem Parken, medens Knud tog sig af den halvt bevidstløse Rose.

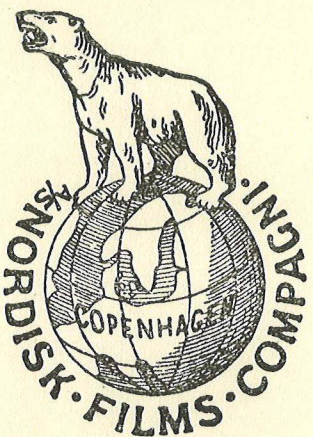
Da Fru Scott kom til, fandt hun de to Børn tæt omslyngede,

(Filmens Datter)

lykkelige over at være undgået den Fare, der truede dem, og
noget senere paa Dagen fandt man Mr. Watsons Eig ved Aabreddøen.
Han havde sonet sin Synd med Livet.

.

Den levde somst sin Gjern med Livet.

noget senere den Dagen lændt man Mr. Vildmanns Rind ved Apprøden.

Jykkelige over af vore Indgæst den foret der furede dem, og

(Vildmanns Rind)

Kay und Christinchen.

Das Drama einer kleinen Filmschauspielerin in vier Akten.

Personen:

Christinchen mit dem Künstlernamen Rose Orlandi..Hanni.
Emmerich, ihr Pflegevater.....Peter Nielsen
Frau Hansen.....Auguste Blad
Svendsen, Handwerkermeister.....Franz Skondrup.
Kay, sein Sohn.....Otto.

Christinchen, ein kleines, bildhübsches Geschöpfchen, das unter dem Künstlernamen "Rose Orlandi" im Kino bereits eine Rolle spielt, befindet sich in der Obhut eines finsternen, brutalen Mannes, der ihre Fähigkeiten ausbeutet und sie bei der geringsten Gelegenheit grausam misshandelt.

Christinchen hat nur einen einzigen Freund auf der Welt, das ist der kleine Nachbarssohn Kay, der mit rührender Liebe an dem Mädchen hängt und verzweifelt ist, dass er sie vor ihrem unbarmherzigen Pflegevater nicht zu schützen vermag. Als Emmerich das Kind eines Abends allein lässt, um seinen ausschweifenden Vergnügungen nachzugehen, vertraut Christinchen dem kleinen Freunde ihr ganzes Kinderleid an. Kay schüttet seinen Kummer der Mutter aus und wird dabei von dem heimkehrenden Emmerich belauscht, der das Kind zur Strafe für seine Schwatzhaftigkeit so furchtbar schlägt dass es, halb wahnsinnig vor Angst, zu den Nachbarsleuten flüchtet. Svendsen, Kays Vater, unterrichtet die Polizei von dem Vorgefallenen, und Emmerich, der sich auch in anderer Weise gegen das Gesetz vergangen hat, wird verhaftet. Christinchen lebt jetzt im Hause Svendsens und lernt zum ersten Mal das stille, gleichmässige Glück eines harmonischen Familienlebens kennen. Vor Emmerich ist sie vorläufig geschützt; denn er wird vom Gericht zu vier Monaten Gefängnis verurteilt.

Auch ihre Tätigkeit in der Filmfabrik nimmt ein jähes

2) Kay und Christinchen.

Ende. Der Direktor, der seinen Zahlungsverpflichtungen nicht mehr nachzukommen vermag, nimmt Gift, und das Aufnahmeatelier wird geschlossen.

Unterdessen treten die Films, in denen die kleine Rose Orlandi die Hauptrolle spielt, ihren Siegeszug durch die Welt an. Zu den vielen Freundinnen, die sich Christinchen durch ihre Kunst erworben hat, gehört auch Frau Hansen, eine wohlhabende Witwe, die erst jüngst ihr Töchterchen verloren hat und nun zwischen der kleinen Filmschauspielerin und ihrem eigenen Kinde eine überraschende Aehnlichkeit feststellt. Ihre Freude an dem anmutigen kleinen Mädchen ist so gross, dass sie beschliesst, es zu adoptieren. Frau Svendsen gibt ihr Pflege-töchterchen nur ungern her, und vor allem Kay ist tief betrübt über die Trennung von seiner kleinen Freundin. Aber Christinchen geht einem Leben voll Glanz und Reichtum entgegen, und da müssen alle anderen Rücksichten schweigen, und auch Kay und seine Mutter sich in das Unabänderliche fügen. Allein die Sehnsucht der beiden Kinder ist so gross, dass keine Ablenkung ihnen darüber hinweghilft. Als Christinchen zu ihrem Geburtstag einen wunderhübschen Ponywagen geschenkt bekommt, fährt sie heimlich auf und davon, um den kleinen Spielkameraden zu besuchen. Ein anderes Mal treibt die gleiche Sehnsucht den kleinen Kay mitten in der Nacht aus seinem Bett. Er wandert durch die stillen Strassen bis zu der prächtigen Villa, die Christinchen jetzt bewohnt und legt sich bescheiden auf die Trep-penstufen, bis der Morgen die Hausbewohner erweckt. Gerührt von soviel Liebe, lädt Frau Hansen den Knaben ein, Christinchen auf ein paar Wochen zu besuchen. Eine herrliche Zeit beginnt nun für die Kinder, die den grossen schönen Park für sich allein haben und dazu den entzückendsten Ponywagen, den sich je ein Kinderherz wünschen kann. Eines Tages erhalten Kay und Christinchen die

3) Kay und Christinchen.

Erlaubnis, allein auszufahren. Auf ihrem Wege liegt ein Jahrmarkt, den sie neugierig besuchen. Die bunten Buden mit ihren grellen Plakaten machen den Kindern viel Freude. Da plötzlich bleibt Christinchen wie angewurzelt stehen und starrt auf den Pförtner eines Kinos, das sie eben mit ihrem kleinen Freund betreten wollte. Dieser Pförtner ist niemand anders, als Emmerich, der aus dem Gefängnis geflohen ist und sich hier verborgen hält. Christinchen ruft die Leute herbei, aber Emmerich, der die Gefahr sofort erkannt hat, stösst auf dem Wege zur Polizei seine Bedränger beiseite und entflieht. Auf seiner Flucht gerät er in den Park, der Frau Hansens Villa umgibt. Gegen Abend sieht er, von einem Busch versteckt, die beiden Kinder Hand in Hand auf die kleine Brücke wandern, die über einen sumpfigen Teich führt. Kay wirft geschickt das Lasso und fängt Christinchen wieder und wieder ein.

Plötzlich jedoch stürzt sich Emmerich aus dem Hinterhalt auf das kleine Mädchen, das sich vergeblich wehrt, um es fortzuschleppen. Kay verliert seine Geistesgegenwart nicht. Mit fiebernder Hand knüpft er seine Schlinge und wirft das Lasso in die Luft.

Es zieht sich um die Achseln des Verbrechers zusammen. Christinchen befreit sich aus seiner Umarmung und hilft ihrem kleinen Freunde beim Festziehen des Riemens. Noch einen Ruck, dann stolpert der sich wütend Sträubende und stürzt in den Teich, in dem er spurlos verschwindet.

Im tiefsten Herzen entsetzt, über das, was geschehen ist, kehren die Kinder zu Frau Hansen zurück, um ihr alles zu erzählen. Christinchens Pflegemutter aber tröstet die verstörten Kinder, die doch nur Werkzeuge eines höheren und gerechten Willens waren.

La fille du film

Personnages:

Rose Orlandi, âgée de douze ans
M. Watson, impresario, son père adoptif....Peter Nielsen.
Mme Scott, riche veuve.....Augusta Blad.
Duval, maçon.....Franz Skondrup.
Pierre, leur fils, camarade de
 jeu de Rose

Le grand-père de la petite Rose Orlandi mourut, la laissant toute seule au monde, ayant ni parents ni amis. L'impresario, l'ex-clown Watson, un ancien ami du grand-père offrit de garder la petite Rose chez-soi, mais il la maltraite du soir au matin.

Cet homme, qui avait quitté la vie d'artiste pour le film, avait deviné de suite, qu'il y avait une chance de tirer profit de la petite Rose, une jolie petite fille éveillée, et il lui procure un engagement dans une exploitation cinématographique. Elle est une petite actrice habile, et l'exploitation fait des grandes affaires avec tous les films, dans lesquelles Rose a le rôle principal. Afin d'obliger le directeur de doubler les appointements de Rose, Watson lui dit, que s'il tient à garder Rose il lui faut accepter ses conditions. Au cas contraire il s'adressera à son concurrent "Le Biothrope".

Vis-à-vis de ses collègues Watson fait le père adoptif plein de soins, qui s'intéresse surtout au bien-être de la petite Rose, mais à la maison sa manière d'être prend une autre tournure. Watson est souvent absent pendant toute la journée, gaspillant les appointements de Rose avec ses anciens camarades, et quand il retourne à la maison, il est toujours ivre, et maltraite la pauvre petite fille.

Dans cette misère la seule consolation de Rose et Pierre, le fils du voisin, un brave petit garçon, qui plein de compatissance prête l'oreille aux plaintes de Rose. Un jour il raconte cependant à ses parents, qu'il ne se passe pas un seul jour que M. Watson ne roue la petite Rose de coups, et quand le père de Pierre, le maçon Duval en a la preuve le soir même, il s'adresse de suite à la police, qui vient

arrêter Watson. Les Duval consentent à garder Rose chez-eux en tout cas pour le présent.

Maintenant vient un temps délicieux pour les enfants. Pierre accompagne Rose tous les jours au théâtre et le travail fini il vient la chercher. Aussitôt libres les enfants s'en vont au bois voisin pour y jouer et Rose oublie vite ses souffrances. Un beau jour cependant la société cinématographique ayant épuisé ses fonds, le directeur se voit dans l'impossibilité de satisfaire à ses engagements vis à vis de ses acteurs, et comme il n'y a plus d'argent pour les appointements, le directeur se suicide en désespéré. Les acteurs se trouvent maintenant sans engagement Les épargnes de Rose sont vite épuisées et les Duval qui vivent au jour le jour commencent à s'inquiéter de l'avenir de Rose.

Quelques temps après Mme Scott, une veuve riche, voit devant un théâtre cinématographique quelques photographies de Rose qui lui rappelle sa petite fille qu'elle vient de perdre. Ayant obtenu l'adresse de Rose elle se rend de suite à la maison des Duval et leur offre d'adopter Rose. Malgré que les braves gens aiment la petite fille, ils n'osent pas venir à la traverse de sa fortune et c'est décidé que Madame Scott gardera Rose chez elle. Les deux enfants sont bien malheureux d'être séparés, mais Mme Scott les consolent en leur promettant que Pierre viendra bientôt voir Rose.

Rose est très heureuse dans son nouveau foyer, mais malgré qu'elle aime Mme Scott elle regrette toujours Pierre. Un jour elle va à la ville dans une petite voiture, que Mme Scott vient de lui donner pour aller voir son petit camarade. On s'aperçoit cependant vite de son absence et Rose doit tout avouer à Mme Scott qui est profondément touchée de la fidélité de la petite fille. Le lendemain elle accompagne

elle-même Rose à la maison des Duval et demande à Pierre de venir passer quelques jours avec Rose.

Watson qui a été condamné à 3 mois de prison, regrette la liberté et un jour il force sa prison et se réfugie chez un de ses anciens camarades, le saltimbanque Charles, qui le fait portier à son cinéma à la foire.

En ce déguisement personne soupçonne le forçat évadé. Quelque temps après quand Rose et Pierre se promènent en voiture dans la foire ils s'arrêtent devant le cinéma et reconnaissent de suite Watson. Ils donnent l'alarme et Watson est arrêté; pendant l'interrogatoire il épie cependant le moment favorable pour s'enfuir et se cache dans le parc entourant le villa de Mme Scott. Il ne pense qu'à se venger sur Rose et Pierre, qui l'ont trahi. Guettant les jeux des enfants il se jette, un couteau au clair, sur Rose, mais Pierre a vu le danger et lance son lasso autour de la tête de Watson, qui bronche et tombe dans la rivière, qui traverse le parc. Rose a cependant perdu connaissance et Pierre fait son mieux pour la faire revivre.

Quand Mme Scott arrive elle trouve les deux enfants, qui se serrent l'un contre l'autre, heureux d'avoir évité le danger.

Quelques jours après on trouve le corps de Watson dans la rivière. Avec sa mort il avait expié son péché.

rivière. Avec sa mort il avait expié son péché.

Quelques jours après on trouve le corps de Watson dans la rivière. Avec sa mort il avait expié son péché.

Quand Mme Scott arrive elle trouve les deux enfants, qui se souviennent de la soirée, heureux d'avoir évité le danger.

Grand Mme Scott arrive elle trouve les deux enfants, qui se souviennent de la soirée, heureux d'avoir évité le danger. son mieux pour la faire revivre. qui traverse le parc. Rose a cependant perdu connaissance et Pierre fait lasso autour de la tête de Watson. Pierre se rapproche et tombe dans la rivière, content au clair, sur Rose. Pierre se rapproche et tombe dans la rivière, Pierre, qui l'ont trahi. Pierre se rapproche et tombe dans la rivière, entourant le villa de Watson. Pierre se rapproche et tombe dans la rivière, cependant le moment où Pierre pour enlever et se cache dans le parc donnent l'alarme et Watson est arrêté; pendant l'interrogatoire il épie les avertissement devant le cinéma et reconnaissent de suite Watson. Ils temps après quand Rose et Pierre se promènent en voiture dans la soirée En ce déguisement personne soupçonne le forçat évadé. Quelques fois.

quand, le saltimbanque Charles, qui le fait porter à son cinéma à la et un jour il force sa prison et se réfugie chez un de ses anciens amis Watson qui a été condamné à 3 mois de prison, regrette la liberté quelques jours avec Rose.

elle-même Rose à la maison des Duval et demande à Pierre de venir passer

